

nemlig: Lad os om det. Men vi har fra vor Side intet imod at diskutere Forholdet mellem de Konservative og os. Det er ikke, som det ærede Medlem vilde forstaa det, noget Afhængighedsforhold, men det er et frit Samarbejde mellem to selvstændige Partier under den selvfølgelig Hensyntagen; som saadanne Partier ønsker at vise hinanden under Samarbejdet.

Det ærede Medlem udtalte, at han havde ikke sagt noget om, at han vilde være i Stand til at dele Venstre, men han havde sagt, at Udviklingen vilde bidrage til at dele Venstre, og at disse Dages Hændelser mægtigt vilde bidrage dertil. Vi forstod fra vor Side meget godt Meningen med det ærede Medlems Ord. Det ærede Medlems Deltagelse i disse Forhandlinger har haft det tydelige Formaal at dele Venstre, men det kan det ærede Medlem ikke yde noget Bidrag til.

Jeg skal paa mit Partis Vegne fraaade at stemme for det ærede Medlem Hr. Rodes Dagsorden. Den er af samme politiske Karakter som den, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Stauning, og jeg fraaader at stemme for den med den samme Motivering. Derimod anbefaler jeg at stemme for den Dagsorden, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Pürschel. Første Del af denne Dagsorden siger kun, hvad der er sagt fra mange Sider i Forvejen, blandt andet af selve den højtærede Statsminister og af andre Medlemmer af Ministeriet, at om Erklæringen af 9. Juli kan der være forskellige Meninger og er der forskellige Meninger. Anden Del af Dagsordenen er en Tilkendegivelse af Tillid til Ministeriets politiske Arbejde, saaledes som det er udført hidtil, og saaledes som Statsministeren har bebudet, at det vil blive fortsat.

Idet jeg anbefaler at stemme for denne Dagsorden, vil jeg dertil føje, at vi fra vor Side paaskønner, at det konservative Folkeparti har stillet denne Dagsorden. Vi opfatter den som et oprigtigt Tilsagn om Støtte til en Fortsættelse af den Politik, som ogsaa vi ønsker fortsat, og en Fortsættelse af de naturlige og selvfølgelig Former, som maa følges ved et Samarbejde mellem to selvstændige politiske Partier.

Stauning: Jeg henleder det høje Tings Opmærksomhed paa den Betydelighed, at der nu er fremsat tre Paastande paa Overgang til Dagsorden, uden at der i nogen af dem udtales nogen Art af Tillid til Ministeriet. Jeg synes, vi savner en

Tillidserklæring, men jeg forstod af den ærede Ordfører for Venstre (I. A. Hansen), at man ikke behøver det, og jeg forstod paa den højtærede Statsminister, at det er overflødig: Et Ministerium kan godt føle sig parlamentarisk berettiget uden at være i Stand til at skaffe sig en Tillidserklæring i Folketinget! Det er en ny Form for Parlamentarisme, der nu indføres af Venstre, af det Parti, der i svundne Tider fortrinsvis kæmpede for Parlamentarismen i dens sande Form. Det forundrer mig i og for sig, at Venstre kan stemme for en konservativ Dagsorden, men naar Venstre er tilfreds, og naar Statsministeren er tilfreds, saa maa de være yderst beskedne i deres Fordringer, og saa kan vi andre foreløbig godt akkviescere ved deres Tilfredshed. Klarhed synes der jo ikke at blive ved det, her er Udsigt til. Vi vil fremdeles have et Ministerium, som ikke har reelt Flertal, som ikke er i Stand til at skaffe sig en Tillidserklæring fra et Flertal i Folketinget. Ministeriet kan først afkræfte denne min Paastand, den Dag der forelægges et Forslag til en Tillidserklæring og det gennemføres.

Der er stillet tre Paastande paa Overgang til Dagsorden, og desuden har nogle Medlemmer erklæret, at de vil undlade at stemme. Jeg forundrer mig over, at et Parti, der repræsenteres af det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, ikke brød igennem ved denne Lejlighed og stillede sin egen Dagsorden. Dette Parti kan da umuligt være nær til Ministeriet. Dets Vælgere gør det i hvert Fald ikke, men maaske er der ikke flere Vælgere tilbage i det Parti. Saa gør det naturligvis ikke saa meget.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, der har talt paa Venstres Vegne, førte en underlig Forsvarstale, idet han foretrak at tale om alt muligt andet end om Ministeriets Virksomhed. Han skildrede, hvorledes den Aktion, vi har indledet, var startet som den fineste Krigskunst. Man kunde høre paa hans Jargon, at han har været Medlem af Militærkommissionen og lært en forfærdelig Masse af sine allierede, og man vil forstaa, at jeg foretrækker det mere jævne Sprog at sige, at vi er gaact den direkte Vej til Maalet, ikke ad Køkkenrappen, hverken til Amalienborg eller til andre Stæder. Det var den tredje Ministerstorm, fortalte det ærede Medlem, som jeg nu indledede. Ja, jeg er lige glad, om det er den tredje eller den sjette. Der er intet ondt i at arrangere Ministerstorm, naar blot de Tropper er i Orden, man mener at raade over. Tvært-